

Lelki vezetők – a győzelemért

Vezetői szolgálatom egyik megdöbbentő felfedezése volt az utóbbi években, miszerint a kálvária-bizottsági állandókon, valamint konferenciákon és képviselőgyűléseken a felszólalások résztvevői nagy többsége egy, a politikai kálvária-letöltés elcsúsztatott modelljét követi. A hozzájárulások pontos megfigyelése még arra is lehetőséget ad, hogy nyomon követhessük a politikai kálvária-letöltés felkapott témáit, vagy akár az illető kálvária-letöltés pártállását is. Valóban így kell ennek lennie? Sőt, mielőtt idejében azt kiáltották a népi képviselők, hogy "érezzétek nekünk királyságot, aki tőljen felettünk, mint minden népi szokás" (1Sám 8:5). A szövegösszeállításból kitűnik, hogy nem ez lett volna Isten idejű terve népi kapcsolatban.

Meg vagyok

győződve arról, hogy akik részt kívánják venni Isten mai népi vezetőségében - akár helyi gyülekezeti, akár egyetemes szinten -, vagy hozzájárulni szeretnének szolgálati, az adott keretek között, és tanácsolni akarják a vezetőket, sokkal többet kellene olvasniuk a Bibliájukat, mint amennyit a televíziós politikai műsorai előtt töltenek. Nem kétséges, hogy minél több időt töltünk valamivel, annál inkább ártja gondolkodásunkat, és sokszor képtelenek vagyunk függetlenül magunkat a világi gondolkodásról, amikor pedig éppen erre lenne szükségünk.

Meg tudjuk-e

fogalmazni azokat az alapvető kálvária-egységeket, amelyek a világi vezetőség és Isten népi vezetőség között vannak? Vagy úgy is kérdezhetem: Van-e egyáltalán kálvária-egység a vezetőség között Isten népe, és bármely más szervezet között?

A mindennapi

életben a vezetőkkel szemben - többek között - az alábbi hátrányok elvárásait támasztjuk:

- Sugározzon

erőt: Legyen a fellépése megnyerő, az emberek vállalkozással legyenek iránta, ragadja magával a követőket.

- Tudja,

hogyan akar: Legyen magabiztos, és világosan vezesse elő, honnan-hova tartunk a keze alatt; jelenleg meg a cél, és fogalmazza meg a stratégiát.

- Harcoljon

értünk, vezettek: Legyen bátor, álljon ki a rablók mellett, bármilyen társaságban; tudják, hogy báthatnak benne, mert nem fogja elárulni őket.

Nemzetünk nagy

hősei - mint Kossuth Lajos, II. Rákóczi Ferenc, Bocskai István, vagy a többiek - egy ilyen célt jelentenek meg nekünk. (Nem felejtjük azonban el, hogy a szemelyi körből alkotott népi ideális egy bizonyos történelmi összefüggésben, kálvária-letöltés az, mert azok a célok, amelyekért harcoltak, sajnos mind elbuktak.)

Isten népeinek

nagy vezetői ebből a szempontból zavarba hoznak bennünket. A kritikus pillanatokban, amikor ki kell derílnie, hogy mennyiben felelnek meg a vezetői elvárásoknak, nem az emberi elvárások szerint cselekedtek. Igaz volt ez Mózsesre, Jászusára, Dávidra és másokra is.

A Jásfajt

királyi szertartás (2Kronika 20.) nagyszerű példát mutat erre. A tiszteletből kiderül, hogy a fent említett elvárásoknak maga Isten felel meg, mint vezető. A Iáthát vezetőnek, Jásfajtnak, viszont egy másfajta szerepe volt a nép előtt. Jaházielen a prófétán keresztül az Ásr. Nem a vezető bitorát előszár. Ki a keresztény vezető? Mi a dolga Isten népe előtt? Milyen eszközökkel teljesíti a megbízatásait?

Jásfajt egyike

volt Jéda kegyes királyainak. A kronika azt jegyzi fel róla, hogy kereste Istent és az ő parancsolataiban járt:

- kiirtotta

a bálványimádást,

- tanításokat

kezdte ki Jéda minden városába,

- adásokat

hoztak neki a filiszteusok és az arabok,

- nagy

épekezései voltak,

- ő

maga is utazott a nép között és megtértette őket az Ásrhoz,

- igazságos

bárakat állított városoként, akik nem voltak személynélogaték, és ajándék nélkül a tettek.

Sájtán nem árta Jásfajt és Jéda sikereinek, Ágy az ammonitákon és a moábitákon keresztül támadást intézett ellenük. Ebben a tiszteletben találunk néhány fontos alapelemet a sikeres keresztény vezetők számára. Jásfajt a problémáit az Urat kezdte keresni, és erre hávta a népet is.

1. A bevezetőben említettem, miszerint az egyik elvárás a vezetőtől, hogy sugározzon erőt. Jászfajt nyilvánosan Isten eljárt az azt mondta: "Nincsen mibennünk erő" - nem egy biztatás felépítés - gondolhatnánk. Azonban ebben az imádságban van egy fontos hitvallás is: "Uram, őseink Istene! Te vagy Isten a mennyben, aki uralkodsz a népek minden királyoságán! A te kezében van az erő és a hatalom, és senki sem állhat meg veled szemben" (2Kor 20:6).

A vezető mutassa be az erő forrását; tegyen hitelesen bizonyosságot Isten hatalmáról, látszan fel úgy, mint aki a világegyetem korlátlan Urának a szolgálatában áll. Látszan fel úgy, mint aki tudja, csak azt az erőt képes sugározni, amit képes volt befogadni.

"Nem a képességek tesznek eredményessé - ha meg is névelődnek -, hanem az, amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízunk abban, amit az ember tud tenni, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hávó lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel hozzá fordulnál. Szeretné, ha nagyszerű dolgokat vértelnél tőle." (KP, 96. old.)

"Látszág nincs tehetetlenebb, de valóságban legyőzhetetlenebb annál a léleknek, aki semmiséget érezve teljesen Istenre hagyatkozik." (PK, 111. old.)

Ez szőlő tétét felépítésről. Isten népek vezetői valóságban erőt sugároznak, de ez az erő Forrását, Istentől származik, és ők csak közvetítik. Felépítésével nem saját ambíciókat kell megjeleníteniük, hanem azt a meggyőződésüket, hogy Uruk kezében tartja őket és a reájuk bízottakat is.

Á

2. Másodszor azt említettem, hogy a vezetőtől elvárjuk, tudja, mit akar. Jelen-tse meg, hogy honnan, hova tartunk, mi a stratégiánk. Jászfajt ebben a nyilvános imádságban a nép előtt azt mondja: "Istenünk, áldd meg őket! Mert nincs erőnk ezzel a nagy tétellel szemben, amely ellenünk tét. Nem tudjuk, mit tegyünk, csak rád tekintünk" (2Kor 20:12). Szeretnénk egy ilyen vezetőt, aki odaáll, és azt mondja: nem tudom, mit tegyek?

Sokszor a saját megoldásaink takarják el előttünk Isten megoldását. Az ember hajlamos arra, hogy csak a saját megoldásainak végén kezdjen el foglalkozni Isten

megoldásival. Mikor leszünk olyan helyzetben, hogy azt mondjuk, amit Jászfai mondott? "Csak rád tekintünk." Urunk, nem tudjuk, mit tegyünk, csak a Te vezetessedre és tanácsodra várunk!

Isten népe

teremtésnek azt igazolja, hogy csak az ilyen pillanatokban tudott Isten hatalmas dolgokat cselekedni. Gondoljunk Jézus tanítványaira! Azt látjuk, hogy abban a tudatban álltak: "Nem tudjuk a megoldást, csak a Jézusnak is be kellene látnia. Ha megkapnánk a megfelelő lehetőséget, akkor kiderítené." Ma is vannak olyan vezetők vagy bizottsági tagok (vagy éppen olyanok, akik azok szeretnének lenni), akik úgy gondolják, hogy tudják (tudni) a megoldást. Időnként találkozik ilyen megjegyzésekkel: "Mert nem bízunk meg bennünket laikusokat, majd mi tudnánk mit és hogyan kell csinálni." Vagy: "Mert mindig olyanokat választanak, akik képtelenek megvalósítani." (Benne van: Bezzeg, ha engem választanának...) Az ilyen lelkiéletünk előtt lelkület. Párunk előtt után a tanítványok rájártak arra, hogy tehetetlenek a magunkban. Szükségünk van egymásra, de kétségbeesés sem tehetünk mást, mint amit Jászfai mondott: "Nem tudjuk, mit tegyünk, csak terejéid néző a szemünk." Előggé kötszöge vagyunk-e esve napról napra, amikor elindulunk?

Jézus

minden munkája naponta kényelmesen Istenhez a Lelkek keresztségét. A keresztes munkások gyűljenek össze csoportokban; keressenek segítséget és menneket bízzék a helyes tervezésre és kivitelezésre egyaránt. Kérjék Isten azt kérjék Istentől, hogy kiválasztott kényelmét részesüljön a lelki munka mezejében a Lelkek csodálatos keresztségében. A Lelkek megnyilvánulás ereje Isten munkásai előttében oly hatalmasan támogatja az igazság hirdetését, ahogy azt a világon minden tisztelete és dicsősége egyáltalán ve sem adhatja meg." (AT, 34. old.)

Ennyit a stratégiai tervezésről. Isten igazi nagy lehetőségei ott kezdődnek, ahol a mi emberi terveink és lehetőségeink befejeződnek. A lelki vezető úgy tervez, hogy Isten lehetőségei előtt nyit szíves kapukat.

Á

3. Harmadszor azt mondtam, hogy a vezetőtől elvárjuk: harcoljon értünk.

Izrael azt mondta Sámuelnek: "Olyanok akarunk lenni, mint minden más nép: királyunk bűnösösködők felállításunk, ő vonuljon előttünk, és vezesse harcainkat" (1Sám 8:20). Jaházziel, az Ásr prófétája egy kényelmesen Ázzenetet adott Jászfainak és a néphez: "Ezt mondja nektek az Ásr: Ne féljétek, és ne rettegjétek nagy

teremtéstől, mert nem a ti hibátok ez, hanem Istené. ...Nektek nem is kell majd harcolnotok, csak vesztétek állnotok és önzetek, hogyan szabadát meg benneteket az Ásr" (2Krn 20:15,

17). Vannak terhek, amelyeket magunkra kell vennünk, mint vezetők. De ne akarjunk Isten helyére állni! Ne is engedjük, hogy mások próbáljanak oda állítani.

Jézus volt

Jáda erőssége ebben a világi helyzetben; ma is Ő népe erőssége. Ne a

fejedelmekben bázunk, Ács ne Állá-tsunk embereket Isten helyére! Nem szabad elfelejtenünk, hogy az ember esendő Ács távedő. Isten, aki Á minden hatalom, a mi erős vÁdöbÁjstÁjnk. Minden veszÁlyben ÁcreznÁnk kell, hogy ÁvÁ a harc. ErőforrÁjsai kimerÁ-thetetlenek, Ács a lÁjtszÁlagos tehetetlensÁg a győzelmet mÁg nagyobbÁ teszi." (PK, 127. old.)

Ezt tanulhatjuk a harcrÁ. Amikor Ágy nevezzÁk, hogy "Isten Ágye", akkor engedjÁk is, hogy Isten Ágye legyen. Minden emberi beavatkozÁs kÁslelteti, Ács fÁjaldalmassÁ teszi Isten megoldÁsÁt.

Á

4. VÁgÁl nÁhÁjny szÁ a győzelemről. Ahogy tovÁbb olvassuk a tÁrtÁnetet, egy nagyszerű győzelem tanÁi lehetÁnk. A legcsodÁlatosabb az, hogy egy kÁlÁnÁs eszkÁzzel vÁ-vtÁk ki a győzelmet. Mi volt ez? Az imÁdat. "Ekkor JÁsÁfÁt arccal a fÁldig hajolt, Ács JÁda meg JeruzsÁlem lakÁi mindnyÁjjan leborultak az Ásr szÁ-ne előtt, Ács imÁdtÁk az Urat. A kehÁti Ács kÁrahi lÁvitÁk pedig fÁllÁlltak, Ács egyre hangosabban dicsÁrtÁk az Urat, IzrÁjel IstenÁt. Kora reggel fÁllkeltek Ács kivonultak TekÁa pusztÁjÁba. Amikor kivonultak, előÁllt JÁsÁfÁt, Ács ezt mondta: Hallgassatok rÁm, JÁda Ács JeruzsÁlem lakÁi! Higgyetek Istenetekben, az Ásrban, Ács megmaradtok! Higgyetek prÁfÁtÁjnak, Ács boldogultok! MiutÁn tanÁjcsot tartott a nÁppel, fÁllÁll-totta az Ásr Ánekeseit, akik szent ÁltÁzetben dicsÁrtÁk őt, Ács az arcvonal előtt vonulva Ágy Ánekeltek: Adjatok hÁjÁt az Ásrnak, mert ÁrÁkkÁ tart szeretete! Amikor elkezdÁk az ujjongÁst Ács a dicsÁretet, az Ásr lÁzadÁkat tÁmasztott a JÁdÁra tÁmadÁ ammÁniak, mÁÁbiak Ács a SzÁ-r-hegyvidÁk lakÁi kÁzÁtt, Ács ezÁrt veresÁget szenvedtek" (2KrÁn 20:18-22).

Az imÁdat alapja Istenbe, a prÁfÁtÁi Ázenetbe Ács az ÁgÁretekbe vetett bizalom volt. A fegyverek pedig szintÁn meglepőek voltak.

Milyen fegyvereket használjunk? PÁl apostol Kol 3:1-17-ben az Áj Álet alapjait Árja le. A győzelmes Álet fegyvereit ezen versek alapjÁjn is ÁsszegezhetjÁk abban az Át fogalomban, amelyek kifejezik keresztÁny ÁletÁnk cÁljÁt, Isten megdicső-tÁsÁt: imÁdat, kÁzÁssÁg, tanÁtvÁjnysÁg, szolgÁlat, kÁldetÁcs.

Ha magunkra tekintÁnk, nehÁz helyzetben vagyunk. Nagy dolgokat vÁjrunk - de mÁjr tÁl rÁgen vÁjrunk. KiÁltanunk kell Istenhez! Urunk! ImÁdunk, bÁ-zunk Benned, bÁ-zunk prÁfÁtÁi ÁgÁreteidben, Ács kÁszek vagyunk felvenni a lelki fegyvereket. EngedjÁk, hogy mielőbb ÁtÁlhessÁk JÁsafÁjtnak, Ács az Általa vezetett nÁpnek a tapasztalatÁt, hiszen sorsdÁntő napokban ÁlÁnk. "A remÁnysÁg hitvallÁsÁhoz szilÁrdan ragaszkodjunk; mert hű ÁgÁretet tett" (Zsid 10:23).

Â

Dr. Szilvısi Andrıs